

برای تکراره

سند هام که تو زینا
کتاب سقر مر

از دن فرسته گزنی و سطرطر نویسی
دو چشم مست تو از اسکندرشو تا غرمانه
توئی چو دقرا ایران
"تکراره" سقر مر

دشوما ز تیغ کهن چه تازد حوال است
(ص ۱۰۰ حوال است)

گفایدار تو آن دختر فحشه خود را
نه زان که سون مست آن
جویابی تو در آن است

ببالود که پس از سال ۶۰ ما در مم در می
که من نصفه به خاک
تو نریا تو ما میری

به مادر دوری امروز را که باج براری
در انتظا رندسته است روزگار تو می

دعدن
دو عاشق بین

۱۹۸۳ خ
مهرن ۱۳۰۲
۳۰